

Dosarul nr. 2ra-164/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – R. Pascari

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Mihail Guzic și Ministerul Justiției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Guzic împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Victor Cațer cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului de executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de către Mihail Guzic și Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din data de 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 21 martie 2018 Mihail Guzic s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, executorul judecătoresc Victor Cațer, solicitând constatarea faptului încălcării dreptului de executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului cauzat în mărime de 150 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4 595 lei. (f.d. 4-21, vol. II)

În motivarea acțiunii Mihail Guzic a indicat că din anul 1993 a fost angajat în funcție de polițist operativ a Brigăzii de poliție cu Destinație specială „Fulger” în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, începând cu luna iunie 2005 este pensionar al Ministerului Afacerilor Interne.

Prin hotărârea din data de 05 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Mihail Guzic, s-a recunoscut dreptul lui Mihail Guzic împreună cu membrii familiei la asigurarea cu spațiu locativ conform legislației locative în vigoare, s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să-i acorde lui Mihail Guzic și membrilor familiei lui spațiu locativ sub forma unui apartament sau casă separată în conformitate cu normele stabilite de legislația locativă în vigoare.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din data de 16 septembrie 2009 a respins recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din data de 05 mai 2009.

La 09 octombrie 2009 Mihail Guzic s-a adresat cu cereri către Șeful oficiului de executare a sectorului Centru, Primarul general al municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, prin care a solicitat executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009.

Prin încheierea nr. 12-884/09 din 12 iunie 2009 executorul judecătoresc a primit spre executare documentul executoriu și a stabilit un termen de 15 zile Consiliului municipal Chișinău de a executa benevol hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009.

Mihail Guzic a menționat că prin răspunsul parvenit de la Direcția Generală locativ comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău a fost informat că organele publice locale, din motivul că sunt mai multe hotărâri judecătorești irevocabile neexecutate și din lipsa de surse financiare, nu poate executa hotărârea instanței de judecată.

În opinia reclamantului i-au fost încălcate drepturile prevăzute de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului adițional la aceeași Convenție, ori toate eforturile întreprinse conform legislației în vigoare în realizarea dreptului lezat nu au dat rezultate, iar hotărârea judecătorească a rămas neexecutată până în prezent.

Prin urmare, Mihail Guzic consideră că pentru perioada de neexecutare din 03 iulie 2012 -21 martie 2018 a suferit un prejudiciu moral, manifestat prin încordare psihică, stare de stres, estimat de către acesta la suma de 150 000 lei.

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani prin hotărârea din data de 28 iunie 2018 a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Mihail Guzic, a constatat încălcarea dreptului lui Mihail Guzic prevăzut de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenție de către Statul – Republica Moldova, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2009, a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Mihail Guzic suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat pentru neexecutarea hotărârii judecătorești menționate și cheltuielilor de judecată în mărime de 3 000 lei, în rest a respins ca fiind neîntemeiate pretențiile formulate. (f.d. 168-169, 175-184, vol.I)

Prin decizia din data de 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de către Mihail Guzic și Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din data de 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 69, 70-77, vol.II)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 20 noiembrie 2018 a depus recurs Mihail Guzic, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței și în această parte a emite o nouă hotărâre privind admiterea integrală a pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral. (f.d. 81-94, vol.II)

În motivarea recursului Mihail Guzic a indicat că suma prejudiciului moral dispusă spre încasare nu este una echitabilă suferințelor psihice suportate de către acesta pentru perioada de neexecutare a hotărârii judecătorești.

La aprecierea sumei dispuse spre încasare instanțele de judecată nu au luat în calcul și importanța cauzei, ori pentru Mihail Guzic are o importanță deosebită, obiectul litigiului fiind asigurarea cu spațiu locativ.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 26 decembrie 2018 a depus recurs Ministerul Justiției, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii. (f.d. 98-102, vol. II)

Ministerul Justiției în susținerea recursului a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, ori Legea nr. 87 din data de 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, nu acordă dreptul la acordarea prejudiciilor, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege.

Mihail Guzic în afara motivațiilor referitor la neexecutarea hotărârii judecătorești nu a prezentat nici un alt element de probă, care ar confirma culpabilitatea organelor de executare în procesul de executare, ori din comportamentul executorului judecătoresc nu rezultă neîndeplinirea tuturor măsurilor necesare în vederea executării documentului executoriu.

La 16 ianuarie 2019 Mihail Guzic a depus referință la cererea de recurs depusă de către Ministerul Justiției, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d.106-115)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 23 octombrie 2018.

Completul Colegiului menționează că atât Mihail Guzic, cât și Ministerul Justiției s-au conformat prevederilor legale și au contestat decizia instanței de apel în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de către Mihail Guzic și de către Ministerul Justiției sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se

invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Mihail Guzic și de către Ministerul Justiției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Mihail Guzic și de către Ministerul Justiției inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, declarate de către Mihail Guzic și de către Ministerul Justiției, se consideră inadmisibile

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas